

har i Forvejen deres at passe; jeg vilde derfor gøre Jægermesterinden opmærksom paa vor Menighedspleje. Søster Olga, vor Sygeplejerske, er netop ledig for Tiden, saa der behøves blot et Bud.“

Jytte lovede at bringe Beskeden. Samtalen stoppede op, og hun ventede, at Præsten skulde rejse sig. Men dette skete ikke, og da Pausen blev længere og Tavsheden trykkende, bød hun ham af Kirsebærskaaen. Han tog ogsaa med Tak et Par Bær, og de kom nu til at tale om disse Foraarskirsebær, som blev sendt herop fra Tyskland. Pastor Gaardbo kunde fortælle om den lille Bjerggruppe Kaiserstuhl midt i Rhindalen, hvorfra de fleste af dem kom. Han havde i sine Kandidatdage været der netop i Bærhøstens Tid sammen med sin Broder.

De talte derpaa lidt om at rejse; og da ogsaa dette Emne var opbrugt og Præsten stadig blev siddende, nævnede Jytte sit Besøg i Jerve den foregaaende Dag.

„Deres Svigerinde er min gamle Veninde. Det glædede mig at træffe hende igen og se hendes Børn.“

„Meta har fortalt mig, at De endogsaa har været Klassekammerater. Rigtignok paa den Maade, at De altid var Klassens Duks og hun Deres Modpol. De blev jo ogsaa Student, ikke sandt?“

„Jo.“

„Jeg mener temmelig sikkert at kunne erindre Dem fra en Universitetsfest. De sad oppe paa Pulpituret sammen med en Herre, vistnok en Udlænding. Dengang De kom ind, hørte jeg Folk rundt om mig sige, at det var Justitsministerens Datter.“

Jytte huskede godt Dagen. Det var med Baron Cederstjerne, hun havde været der. Hun havde tilfældigt mødt ham paa Vejen og havde da taget ham med, for at han engang kunde høre Studenterkoret synge. Det var rimeligvis netop dette Følgeskab, der havde foranlediget den dumme Snak om deres Forlovelse.

Erindringen var hende i det hele ubehagelig, og for at komme bort fra den gav hun sig til at tale om de vanskelige Studieforhold ved Universitetet og beklagede de Studenter, der endda var nødt til at ernære sig ved Undervisning samtidig med, at de læste til Eksamen. Pastor Gaardbo fortalte spøjende om, hvordan han